

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 1 de setembre de 1995 • Núm. 2 • Any I • 100 ptes

El primer triangular de Futbol-Sala se'n va cap a Castelló

SUMARI

✓ Local

- P.1. L'eclerc s'instal·larà a Benicarló
- P.3. L'abocador s'aprovarà al setembre
- P.4. Tribuna Oberta
- P.5. Canviaran?
- P.5. Fuga de líquid perillós a la A-7

✓ Societat

- P.6. Sabina tuvo un éxit total
- P.7. Torna el mussol
- P.9. La Fir a Alternativa consolidada
- P.9. La GRAMC, amb els immigrants

✓ Cultura

- P.10. La Coral Gent Gran, un esperit jove
- P.10. Cinema
- P.10. Fa vint anys
- P.11. El coscoll
- P.11. Cabotage
- P.11. Nuclears?, no gràcies
- P.11. Un teatre política-popular

✓ Esports

- P.12. Castelló Guanya el triangular de Futbol-sala
- P.12. 24 hores de futbol-sala
- P.12. Milord guanya el concurs de colomins
- P.12. Homenatge a les entitats
- P.13. La milla urbana reuneix el millors atletes
- P.13. Entrega de premis el Mero
- P.13. Mas guanya l'Open de Tennis de Benicarló
- P.14. Fira Alternativa

✓ Agenda i serveis

- P.15 El mots encreuat

✓ Última

- P.16. Ni creix ni meix
De les essències

Una Comissió de l'Ajuntament de Benicarló es va desplaçar a la ciutat de Pamplona per visitar les instal·lacions de l'empresa L'eclerc.

L'Eclerc pensa instal·lar una gran superfície d'uns 5.000 m² de superfície de venda al terme de Benicarló

REDACCIO

La Comissió de l'Ajuntament s'ha desplaçat, aquest dimecres dia 30, a Pamplona per valorar in situ el tipus de gran superfície de semblants característiques que es vol instal·lar al nostre terme municipal, entre Benicarló i Vinaròs.

Aquesta empresa va explicar als comissionats quina és la política comercial que està duent a terme. A França hi ha al voltant de 500 L'Eclercs. A l'estat espanyol n'hi ha tres en funcionament i es preveu arribar fins a les divuit instal·lacions.

Segons ha pogut saber La Veu hi ha sol·licitat a l'ajuntament de Vinaròs la ubicació d'un altre centre comercial de gran implantació a Espanya com és Continente. La previsió és que d'aquests dos centres comercials demanats a la nostra comarca només se'n podrà instal·lar un. La delegació municipal es va interessar per les contraprestacions que es donarien si L'Eclerc s'ubicara al nostre terme. Abans que s'acabe el mes de setembre ha d'haver-hi a Benicarló una altra reunió per acabar de clarificar distints aspectes sobre la instal·lació prevista per al 1996. El projecte ja està prou avançat.

El projecte de l'abocador s'ha d'aprovar al Ple de setembre de Cervera

Jaime Mundo: "hi ha un acord tàcit en que els municipis afectats ens comprometem a limpijar i clausurar els abocadors incontrolats que ara hi ha, s'han de traslladar i clausurar i deixar-los com un terreny normal"

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 31 26

Directora

Cristina Garcia Grau

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori
Àlvar Anyó
Manel Garcia Grau
Josep Igual
Ismael Mateu
Centre Excursionista Xiruca
Anna Pujol
Toni Fibla
Vicent Arnau
Joaquim Bueno
Carles Lluch
Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer

Fotografia

Leyla Forés
Pilar Diago

Administració, subscripcions

Publicitat

☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc

Dipòsit legal:

CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol
Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts. *La Veu de Benicarló*, surt cada divendres.

Editorial

L'abús d'alcohol, és la base de la festa?

Pareix que algun sector de la joventut no s'ho passen bé si no beu desafortament durant les festes. I no és aquest el mal, sinó que arriben a beure fins que ja no poden més. Un cas ben clar és el concurs del duret que es va organitzar a festes. Va servir únicament perquè la gent s'engatés de cervesa i perquè desenes de curiosos envoltaren els bebedors àvids de veure caure els seus amics. De fet, almenys dues persones van ser ateses al servei d'urgències per intoxicació etílica. Fins quan la festa estarà subordinada al consum abusiu d'alcohol i figurarà com una proposta al programa de festes? El jovent i les autoritats tenen la paraula.

Cartes dels lectors

Mare amoïnada

Sóc mare d'un xiquet de 15 anys i puc dir que ell haurà disfrutat de les festes però jo de veritat no. Crec que moltes mares i pares podrien escriure esta mateixa carta. Potser com jo van anar a arreplegar el seu fill a les 6 del matí a un carreró i gràcies que els amics van picar per telèfon per a dir que estava borratxo en terra i no es movia. No sé com es pot posar remei a este problema però alguna cosa s'hauria de fer. L' Ajuntament, o qui siga, hauria de prendre mesures. Per exemple fer anar la Guàrdia Civil, o objectors de consciència, etc... Totes les que som mares sabem el que poden significar unes festes. Gràcies per publicar la carta.

Teresa Fernández Rius

El lloc de la fira i les penyes

M'he decidit a escriure aquesta carta per a donar una opinió sobre el lloc on es va situar la fira i les penyes durant les festes passades. Penso que no és el lloc més idoni per diversos motius i m'explicaré.

1. Està molt apartat del centre del poble i això fa que la gent únicament es concentre en un nucli concret i deixi quasi deserta l'altra part de la ciutat.
2. Està situat a un lloc on hi ha massa amagatalls i es poden fer coses mal fetes.
3. Com que està prop de la platja es produeixen moltes més escombraries de les habituals, malauradament.
4. Moltes persones d'avançada edat s'han hagut de quedar a casa en no veure's amb forces d'arribar fins al lloc de la festa.

Abans la gent igual anava a la fira, a les penyes, però a més tenia altres llocs on anar. El poble es veia de festa, igual a la placeta dels bous, al carrer del vici, al passeig de l'estació. Fins i tot els més romàntics baixaven a veure la lluna plena des de la platja. Enguany no ha estat així, per això m'agradaria que es feren una pregunta: ¿quin lloc és millor?

Eloi Bayarri Esteller

El projecte de l'abocador s'ha d'aprovar al Ple de setembre de Cervera

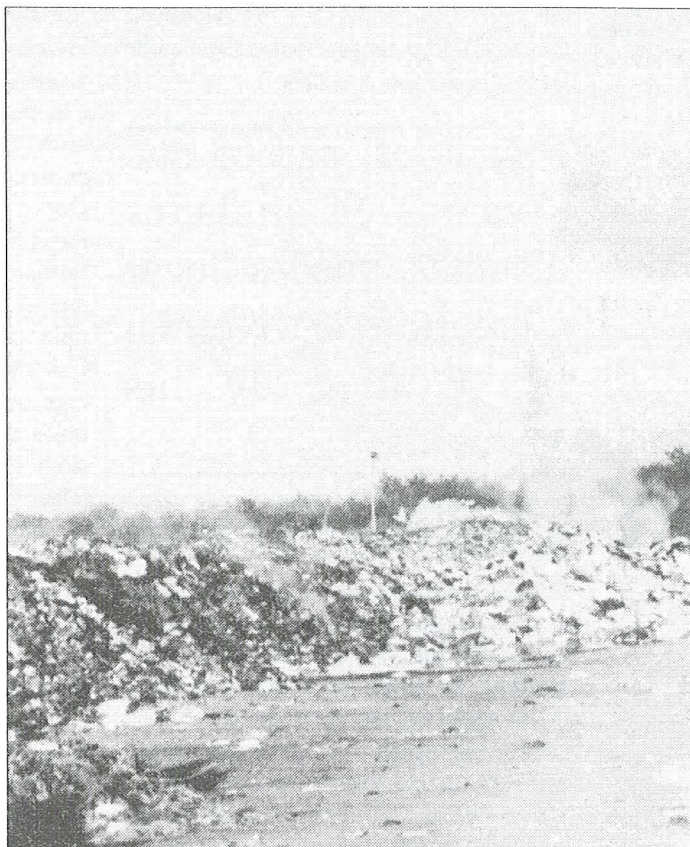
L'abocador mancomunat ha de començar a funcionar per descongestionar el de Benicarló

CRISTINA GARCIA.

Benicarló és, juntament a Vinaròs, la població que més deixalles genera del Baix Maestrat, i per tant, la que ha de ficar més cura en la seua recollida i en el seu procés d'eliminació. La recollida de les escombraries s'ha convertit en una rutina que els ciutadans assumeixen com una cosa més del dia a dia. El sistema de recollida i selecció de les escombraries, igual que el posterior tractament i eliminació, és una cosa que preocupa, i molt, als ciutadans de Benicarló, ja que són fonamentals per millorar la qualitat de vida i assegurar la conservació del medi ambient.

Jaime Mundo: "hi ha un acord tàcit en què els municipis afectats ens comprometem a netejar i clausurar els abocadors incontrolats que ara hi ha, s'han de traslladar i clausurar i deixar-los com un terreny normal".

Els benicarlandos depositen les seues deixalles als contenidors o al carrer. Actualment, els residus són recollits i transportats fins a l'abocador incontrolat que l'Ajuntament manté fins que no s'aprobe el projecte de l'abocador mancomunat. El Pla Rector i els estudis estan fets des de 1985, quan la

Diputació va el.laborar un Pla Rector que plantejava el tractament de tots els residus urbans i industrials de Benicarló, Vinaròs, Peníscola i altres poblacions del Baix Maestrat a Cervera, per considerar-lo un lloc idòni pel seu terra argilagós. Aquest projecte es troba ara en mans de l'Ajuntament de Cervera des de febrer de 1992, moment en que tots els ajuntaments estaven d'acord en la seua construcció. Després Vinaròs i Cervera s'ho van repensar per una qüestió merament política, i els projecte es va ajornar fins ara, quan pot ser una realitat si el Ple de l'Ajuntament de Setembre de Cervera l'aprova.

L'alcalde de Benicarló, Jaime Mundo, ens va explicar

que **"hi ha un acord tàcit en què els municipis afectats ens comprometem a netejar i clausurar els abocadors incontrolats que ara hi ha, s'han de traslladar i clausurar i deixar-los com un terreny normal"**. Ximo Bueno, ex-regidor de Medi Ambient, per la seua part, complementa aquestes aseveracions dient que **"s'ha de fer una planta de reciclatge, de recuperació al màxim d'aquestes deixalles que siguin reciclables, i aquelles que no ho siguem enterrar-les ràpidament, i potser d'ací deu anys són aprofitables"**.

Ara farà dos anys que es va deixar de cremar les deixalles al terme municipal de Benicarló i, segons Ximo

Bueno, **"les solucions ideals passen clarament per l'abocador mancomunat de Cervera i per la planta de reciclatge, per la clausura de tots els abocadors i per la pràctica d'una política clara i concissa de control per part de la indústria del moble i la química, que no cremen els seus residus"**. Actualment, les deixalles es dipositen en el fons de l'abocador de forma programada i es van cobrint progressivament amb capes de terra, però a l'estiu les elevades temperatures poden generar una combustió interna que ocasione foc automàticament.

Ximo Bueno: "s'ha de fer una planta de reciclatge, de recuperació al màxim d'aquestes deixalles que siguem reciclables, i aquelles que no ho siguem enterrar-les ràpidament, i potser d'ací deu anys són aprofitables"

Ara per ara es pot afirmar que l'abocador de Benicarló té un problema d'espai, està col.lapsat, i Jaime Mundo opina que **"l'abocador de Cervera ha de començar a funcionar per descongestionar el de Benicarló, i estem convençuts que el projecte s'aprovarà prompte"**.

tribuna oberta

Las fiestas patronales

Una vez finalizada la semana grande de Benicarló, me gustaría, en nombre del Grupo Popular, felicitar a todos y cada uno de los que han hecho posible que nos podamos sentir orgullosos de nuestras fiestas, porque año tras año siguen superandose. Todos podemos comprender que parte del éxito de las fiestas de 1.995 se basa en el intenso trabajo de las personas que hicieron posible las fiestas de años anteriores, y no es justo pensar solo en las últimas, como si éstas y su entorno hubiesen surgido por generación espontánea. Por lo que teniendo en cuenta estos extremos, creo justo felicitar a la Policía Local, miembros de Protección Civil, Bomberos, etc, por desvivirse en el bienestar y descanso de los demás, pero especialmente felicitar a los verdaderos organizadores de nuestras fiestas, la Comisión. Creo que han sabido mantener con mucha dignidad la antorcha que comisiones de años anteriores les han dejado, han conseguido aunar los esfuerzos de todas nuestras entidades culturales y deportivas (que no son pocos), han conseguido programar, organizar y realizar actos multitudinarios, consiguiendo un alto nivel de participación popular. Teniendo en cuenta que desde el Ayuntamiento se han congelado, durante varios años, los presupuestos dedicados a fiestas, han redoblado esfuerzos e imaginación para que los actos de este año fuesen todavía mas dignos.

No puedo comprender como alguna persona, con planteamientos políticos muy particulares, quiera juzgar desde su prisma los desvelos, imaginación y corage de la actual comisión, por lo menos comparable en igualdad a cualquiera que haya tenido la generosidad de hacerlo en cualquiera de los anteriores años. Asimismo, ante el respetable trabajo de los responsables de la información, diría que no creo que sea prepotencia poner las cosas en su sitio, que es donde tendrían que haber estado otros años.

Como botón de muestra, quisiera recordar el último de los casi doscientos actos organizados, como lo recordarán las casi quince mil personas que presenciaron los fuegos, con la dulce sensación de unas grandes fiestas, y el sabor amargo de verlas finalizar. Felicidades a la comisión.

Jesús Molina

POTAVOZ DEL GRUPO MUNICIPAL
DEL PARTIDO POPULAR

No valen excusas

Algunos políticos locales del Partido Popular, durante el período vacacional, han tenido la suerte, la oportunidad, porque a los demás no nos la han dado, de expresar sus opiniones respecto a los diferentes temas de la actualidad local, a través de las dos televisiones locales.

Viéndoles, parece que vivamos en ciudades distintas, puedes llegar a creerte que viven en la "Ciudad de las Maravillas"

En todas ellas, lo que más sorprende, aunque parezca mentira, no son nuestras diferentes percepciones y posiciones respecto a los problemas de Benicarló, cosa totalmente lógica. Viéndoles, parece que vivamos en ciudades distintas, puedes llegar a creerte que viven en la "Ciudad de las Maravillas". Lo sorprendente decía, es que además de no compartir su visión idílica de nuestra ciudad, es que continúan sin ser responsables de nada de lo que ocurre en Benicarló.

Trás las últimas elecciones municipales y autonómicas se ha producido un vuelco total en la gestión de las instituciones. Ahora es el Partido Popular quién gobierna en la Generalitat Valenciana, en la Diputación, e incluso en los ayuntamientos vecinos, pero todavía no se han enterado. Todavía justifican su nula gestión municipal apelando a la marginación y al victicismo del que, según ellos, son objeto. Hasta la fecha ese discurso victimista les ha ido muy bien, y como si nada hubiese pasado, continúan hablando de los "obstáculos que les ponen", y de las supuestas "zancadillas". Difícil situación la suya, tendrán que darse prisa en buscar a algún culpable, de lo contrario provocaran la risa.

Josep Ramon Tiller Fibla

POTAVOZ DEL GRUPO
SOCIALISTA MUNICIPAL

A Déu preguntant...

Un dels fets més destacables de les Festes que acabem de celebrar ha estat el sermó de la Missa Major Concelebrada del dia del Patró Sant Bartomeu.

La homilia, en valencià, a càrrec del jove capellà benicarló, Joan Andrés va versar sobre la renovació de l'Església i la seua actualització d'acord amb els nous valors d'una societat en constant evolució. Ens va produir l'efecte d'un glop d'aire fresc en un xafogós i soporífer matí d'agost. Algú el va titllar, pejorativament, de "discurs polític": el fet que anomenés com a valors positius dels nous temps l'ecologisme, l'objecció i, fins i tot, l'insubmissió; asseveracions com que l'Església no és de dretes; el repte a "actuar" per damunt de discussions sobre símbols i formes rituals i lingüístiques...

Si des del púlpit es parla de l'HOME com a part de l'Església i de la societat, s'ha de parlar en clau política. I hem de dir que constantment sentim discursos polítics al púlpit. A voltes únicament es vol sentir i se sent un tradicional i tradicionalista discurs conservador. Aquesta és una altra visió tant "política" i molt més freqüent.

La UPV, com a defensora dels valors HUMANS constitutius del progrés econòmic, cultural i social, basats en la tolerància, la participació i el diàleg, valora de forma molt positiva aquesta singular veu eclesial d'una nova i prometedora generació.

Amb el simbolisme bíblic de "l'eixida de baix de la figuera", com a signe del pas de la llei antiga al nou missatge de l'Evangelí, aplicat a la figura de Natanael (personatge identificat amb Sant Bartomeu) se'ns ha volgut fer una crida a tots els presents a una renovació valenta que la societat actual ens plantege.

Ja entrem en una nova era, i Benicarló, com Natanael, ha de saber eixir de baix de la figuera, sense nostàlgies dels temps passats, per a enfrontar-se als nous reptes del futur. I això és tasca de tots.

Enric Moya

REGIDOR DE LA UPV A BENICARLO

Una fuga provoca l'alarma a l'A-7

El dimarts 29 es van produir moments d'incertesa a l'autopista A-7, al produir-se una fuga de líquid perillós en un camió. El conductor del mateix es va veure obligat a parar a l'àrea de servici de Benicarló, donada la gravetat del problema, ja que el camió duia un material inflamable anomenat Isopreno. Gràcies a la ràpida intervenció de les autoritats competents i a una empresa química de la zona que es va responsabilitzar de recullir tot el material, la situació es va poder controlar. Sobre les 19:00 la carretera va tornar a la normalitat, això sí, després de desviar el transit per la N-340 durant 4 hores, des de les 14:00 fins les 18:00, provocant greus problemes circulatoris a Vinaròs.

Si vols veure publicada la teua Foto denúncia, ho pots fer enviat-la a la Veu de Benicarló, c/ Sant Francesc, 95.

Foto denúncia

En els darrers anys el procés de regeneració de les platges de pedres a arena ha estat la tònica dominant. Algú ens pot explicar ¿perquè la platja estimada del Morrongo gràcies a l'Administració ha passat d'arena a pedres?

darrera la gatera

Canviaran?

Ara que per fi han acabat les Festes Patronals 1995, no puc més que reafirmar-me, arran de com s'han desenvolupat, en allò que escrivia la setmana passada que les festes d'enguany han estat les més pobres, fluiques, mediocres, desorganitzades,...dels últims 15 anys.

I no ens enganyem que això no ha estat per manca d'il·lusió, voluntat, interès, dedicació etc. de la comissió de Festes, sinó per manca d'experiència i de definició dels objectius a assolir del grupet de persones que per unes raons o altres s'han vist obligades a assumir la tasca de preparar la festa major de la ciutat sense tindre una base sòlida per a desenvolupar aquesta tasca.

Ara bé, com que estic convençut que ningú, ni membres de la comissió ni ajuntament, vol acceptar aquesta realitat negativa de la nostra festa, i ni que molt menys la cosa canviarà perquè els membres de les antigues comissions vulguen tornar a assumir la seua planificació, preparació i desenvolupament; des de la meua modesta opinió voldria recomanar als futurs membres de la Comissió, tant els que continuen com als nous, així com

als responsables polítics, que abans de començar a preparar la festa del 96 visualitzen objectivament els videos gravats tant per Telecarlon i Canal 56 i analitzen seriosament les raons de les errades i dels èxits amb la finalitat d'extraure conclusions positives i vàlides de cara a la propera festa major.

Tots hagueren pogut escoltar i cantar al mateix temps la cançó típica d'aquesta festa "El Sereno", i no la tirallonga de favades sobre coses alienes a la festa d'un senyor que semblava un predicador de fira

O si no tornaran a passar les mateixes errades, com per exemple com es va organitzar i desenvolupar l'exhibició dels farolets de meló de moro on ni es va tallar la circulació pel Passeig Ferreres Bretó amb la finalitat de facilitar aquesta activitat tant als xiquets i xiquetes participants com a la resta d'espectadors d'una manera ordenada i assenyada; o bé amb la instal·lació d'un servei de megafonia a tot el carrer per on tots hagueren

pogut escoltar i cantar al mateix temps la cançó típica d'aquesta festa "El Sereno", i no la tirallonga de favades sobre coses alienes a la festa d'un senyor que semblava un predicador de fira; o bé la falta de participació a aquesta exhibició de la colla de gegants i cabuts de Benicarló, o fins i tot que per manca de previsió molts dels infants participants en aquesta exhibició es van quedar sense el meravellós regal d'una bosseta de llepolies.

És a dir un cúmul de despropòsits i que no cal dir-ho van ser poc positius i educatius de cara als menudets i grans que hi van participar amb el seu farolet de meló de moro.

L'únic consol que els quede tant a la comissió com a l'ajuntament és que els benicarlandos i benicarlandes, després dels focs d'artifici de l'últim dia s'obliden de totes aquestes deficiències i sàpiguen perdonar totes les errades comeses, tal i com demanava el Sr. Paco Marza des de la megafonia del seu cotxe durant l'exhibició dels farolets de meló de moro, ja que ara per ara les festes patronals seguiran per aquest camí de mediocritat.

XIMO BUENO

MAESTRAT 106.2 F. M.

LA MILLOR INFORMACIÓ

EL MILLOR MAGAZINE

LA MILLOR MÚSICA

Éxito total en el último concierto de las fiestas de agosto.

Joaquin Sabina logró llenar el recinto con un público muy entregado.

PILAR DLAGO
Era día 26 de agosto y se olía ya un ambiente de fin de fiestas, pero esto no fue motivo para que el público benicarlando diese una calurosa acogida a Joaquín Sabina.

El cantante interpretó temas de su último álbum "Esta boca es mía" y viejos éxitos como "Pongamos que hablo de Madrid", "Y nos dieron las diez"... Además de éstos, el público también pudo escuchar algunos temas que Sabina realizó con el músico

Carlos Valera.

Difícil nos resultó, sin embargo, poder hablar con el cantante, que no quiso hablar con los periodistas después del concierto, que duró alrededor de dos horas, alegando que "ahora ya he terminado mi trabajo y lo único que quiero es que me dejéis descansar, todo lo que tengo que decir ya está en mis canciones, lo demás sólo serían tonterías; vosotros lo que debéis hacer es contar cómo ha ido el concierto. Lo que necesito es que me dejéis ser un hombre normal."

Dues instantànies per recordar. El debut de la Coral de la Gent Gran i la reina i les dames en una foto de família.

estudio

Amé

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

Ja tornem a ser-hi!

L'altre dia per poc uns xiquets cremen tot el corral de Petiquillo al llençar uns coets al mig de la pineda i gràcies als bombers no em van socarrar les ales, ara bé el que si que van aconseguir va ser obligar-me a sortir a correccueta del meu forat de descans i meditació.

Així després de quasi vuit anys de hivernació als mitjans

de comunicació torno a sortir un altre cop a donar voltes pel terme de Benicarló i la comarca del Maestrat, lloc estimat com no n'hi ha d'altres, segons comenten molts.

Aquest mussolet intentarà meditar periòdicament, en veu alta, sobre totes aquestes coses que configuren la vida quotidiana de les persones

Ara bé malgrat el temps transcorregut des de l'última línia escrita al Benicarló Crònica i avui dia, les coses en aquest poble sembla que han canviat poc, i això que pel govern municipal han passat tant socialistes com populars, i en un primer cop d'ull pareix que Benicarló continue com sempre, així encara no hi ha polígon industrial, no s'ha modificat el PGOU, l'abocador continue contaminant, les voreres dels rius segueixen brutes, els carrers i voreres plenes de forats, obres fetes de forma barroera, mostres de

"civisme a tot arreu, circulació rodada caotica, etc.

Per aquest motiu aprofitant La Veu de Benicarló, aquest mussolet intentarà meditar periòdicament, en veu alta i mijançant el llenguatge escrit, sobre totes aquestes coses que configuren la vida quotidiana de les persones d'aquesta comarca amb la humil finalitat de millorar la consciència col·lectiva del nostre poble.

La Veu de Benicarló

El teu setmanari

Sense afonies

Subscriu-t'hi

Fitxa de subscripció

NOM

COGNOMS

DOMICILI

POBLACIÓ

CP

TEL.

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra

Forma de pagament: Domiciliació bancària

Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per **4.680 pts** (52 números, anual) o **2.470 pts** (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura:

,

d

de 199

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA

ADREÇA

POBLACIÓ

CP

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

Codi de Compte Entitat

Sucursal

Control

Compte número

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'**Associació Cultural la Feram de Benicarló** per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura:

,

d

de 199

La Fira Alternativa, consolidada dins les nostres festes

Els organitzadors consideren l'edició d'enguany com la més visitada

CARLES LLUCH

La Fira Alternativa d'aquest any, muntada com sempre al Passeig Febrer Soriano, entre els dies 25 i 27, ha arribat a la seua cinquena edició, amb gran èxit d'acceptació popular. Un cop acabada, la gent de l'organització es mostrava satisfeta de com havia anat tot. Àlvar Anyó ens comentava: **"El balanç ha segut molt, molt positiu, sobretot a nivell de la repercussió social, l'acceptació que ha tingut de cara a la població"**. Es podria dir que, enguany, la Fira ha quedat instal·lada en els hàbits festers dels benicarlandos: **"Crec que l'ha visitat tot el poble, com aquell que diu"**. Segons l'organització, ha estat l'any en què l'assistència ha segut més massiva, i creuen no haver defraudat els visitants: **"La majoria de gent ha trobat el que buscava"**. El nivell de vendes ha segut també elevat, la gent no anava només a veure les paradetes. No tot, però, ha segut positiu: a nivell intern, a banda els

conflictes puntuals amb els firaires, Anyó es queixava d'un **"desinterés total per part de la Comissió de Festes"**, que no havia complert els compromisos adquirits amb els responsables de la Fira, segons ell. Lamenta que la subvenció que reben de l'Ajuntament siga tan escassa, tenint en compte la tasca que duen a terme.

La valoració de l'edició d'enguany, en conjunt, és excel·lent, ja que progressivament es va aconseguint que la gent no hi vaja a la Fira com als hippies, sinó per veure maneres diferents de fer les coses. Això és el que vol potenciar la Fira: **"No volem que siga una fira d'artesanía; ens interessa molt més la difusió de coses noves"**. De cara a l'any que ve, defugen tota reducció partidista de la Fira; de moment, l'Associació Cultural Alambor ha passat a ser una col·laboradora més. **"Ens agradaria"**, recalca Àlvar Anyó, **"que la Fira es prengués com una cosa de tots, tant a nivell d'associacions com personal: nosaltres, en principi, estem oberts a tot"**. Ja que pretenen potenciar, des de l'inici de la Fira, tot allò que surt de la gent de Benicarló i que pot repercutir ací.

L'Associació Intercultural GRAMC, amb els immigrants

Participaren amb diverses activitats en la V Fira Alternativa

L'Associació Intercultural G.R.A.M.C. (Grups de Recerca i Actuació sobre Minories Culturals i Treballadors Estrangers) es donà a conèixer per a molts benicarlandos en la darrera Fira Alternativa, on fou una de les principals animadores. Així, organitzaren diversos tallers, com el de cus-cús, el taller de trenes, o el de cal·ligrafia àrab, a més del recital del cantautor Mohammed Karim. Davant aquesta activitat, hem volgut saber qui eren i què feien.

En general, tracta d'ajudar tota mena d'immigrants en tot allò que puga fer falta.

Tot partí de la iniciativa d'alguna gent del poble que s'interessà per la manera de fer de l'Associació GRAMC, amb seu central a Girona, i encetaren aquest hivern passat, l'Assemblea Local de Benicarló. En general, tracta d'ajudar tota mena d'immi-

grants en tot allò que puga fer falta. Ara bé, amb la particularitat que l'Associació la formen tant gent d'ací com els immigrants: **"És intercultural"**, diu Julia Mateu, una de les memebres de l'Associació, **"són els mateixos immigrants els que ho porten, juntament amb gent de Benicarló. Ací tenim cabuda tots, de totes les cultures i totes les religions"**.

Els camps en què treballa aquest grup són diversos, i tant poden ser formatius (curses, tallers per a les dones) com lúdics (festes i jocs diversos). Compten amb el servei d'un advocat per ajudar els immigrants en qüestions de problemàtica laboral, i ajudaren a confeccionar les declaracions de la renda. Consideren primordial la sensibilització de la gent, ja que, com diu Maite Gilabert, una altra de les responsables, **"donar a conèixer l'altra cultura és una manera d'obrir la ment"**, i augmentar així la tolerància de la gent vers les persones d'altres terres. És en aquest sentit que participaren activament en la Fira Alternativa, aportació que valoren molt positivament.

Estan oberts a la col·laboració de tothom: la seua seu és al carrer Colom, 26, i el seu telèfon, el 46 11 37.

Bar Madeira

- Bocatas
- Tapas
- Sandwichs
- Hamburguesas...

Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló

Bar restaurante **Berna**

Dr. Ferran, 7
les desea felices fiestas

Passeig Marítim, 104
Tel. y fax (964) 46 19 18
12580 Benicarló

Concert de Festes de la Coral "Gent Gran" del Club de la Tercera Edat de Benicarló

Una nova coral a Benicarló: formada per gent gran, amb tota la força d'un esperit ben jove

ANNA PUJOL

Entre els actes de les Festes Patronals benicarlandes, el passat dia 26 d'agost ens vàrem trobar amb una molt grata innovació: un Concert de la Coral "Gent Gran". Arrel d'una iniciativa llençada pel President del Club de la Tercera Edat de Benicarló, Antonio Campayo, la Coral va debutar dins del Cicle de Concerts de Primavera d'enguany, amb Froilan Galindo Castell al front d'aquesta formació que ara ja podem considerar com a una realitat consolidada.

La voluntat i la il·lusió invertides pels 62 integrants, han donat com a fruit un Concert compost per catorze peces de variada procedència, tant entranyables com "La Panderola", tant emblemàtiques com el "Nabuco", tant sentides com "Els vaixells d'Esyenka Razin" on s'ha de destacar la intervenció del solista Ricardo Serrano Balfagó, i tant populars com els cors de les zarzueles "Los Gavilanes" o "La Taberna del Puerto" amb la soprano Maria Teresa Sorlí, en una complexa interpretació.

Si fa uns dies felicitàvem als joves de la Coral Kylix, avui ens congratulem per la nostra "Gent gran": una lliçó per a tots de la grandesa de l'entusiasme pel cant coral que és en definitiva cultura i convivència.

els dies gloriosos

Fa vint anys

Dialeg gens nostàlgic entre dos espectadors arran de l'actuació de l'Elèctrica Dharma.

- Qualsevol nit pot sortir el sol.
- Canet Rock.
- La resposta està en el vent.
- Al vent, la cara al vent, les mans al vent, al vent del món.
- Eivissa, Formentera, Katmandú...
- Cal que neixin flors a cada instant.

Els besnéts mai parlen en castellà, com han après dels seus pares, sinó com la gent del poble, la llengua del tio Canya.

- Què volen aquesta gent que truquen de matinada.
- Baixant per la font del gat amnistia i llibertat.
- Els besnéts mai parlen en castellà, com han après dels seus pares, sinó com la gent del poble, la llengua del tio Canya.

Qui perd els orígens per la identitat.

- Volem l'estatut!
- Qui perd els orígens per la identitat.
- El blau al cel, fora la contaminació.
- València a l'escola!
- Volem festes populars!
- Fa vint anys que tenim vint anys, i encara tenim força, i no tenim l'ànima morta i ens sentim bullir la sang.

JOSEP M. SAN ABDON

cinema

Indiana Jones a la cort del Rei Artús

Fitxa tècnica: El primer caballero. Director. Jerry Zucker. Intèrprets: Sean Connery, Richard Gere, Julia Ormond i Ben Cross.

Una vegada més ha estat portada al cinema Camelot, la mítica cort del rei Artús. Jerry Zucker, el realitzador de "Ghost", ha sabut combinar magistralment aquells elements que converteixen una pel·lícula en un gran èxit comercial; uns actors molt coneguts, un rei Artús pacifista i demòcrata interpretat per Sean Connery, un Lancelot convertit en Indiana Jones, interpretat per Richard Gere, una reina Ginebra amb el cor dividit entre els dos, interpretada per la bella Julia Ormond i front a ells el cavaller Meleagant, dolent entre els dolents. Tot això adobat amb unes gotetes d'aventura, duels, circ, amor, batalletes... converteixen el film en un espectacle força entretingut per a l'espectador, tanmateix aquesta adaptació ens sembla la pitjor que s'ha fet de la famosa novel·la de Chrétien de Troyes.

JOSEP M. SAN ABDON

Llibreria • Papereria • Copisteria

Ja estan a la venda els llibres de text

Primària - EGB - BUP

Fotocòpies - Còpies de plànols - enquadracions

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

la nostra botànica

Coscoll
o garric

(*Quercus coccifera*)

Arbret de poca alçària que al nostre territori es presenta sempre en forma d'arbust. Fulles persistents i dures, limbe ondulat, sense pels i lluent, i de marge espinós.

Florida: abril i maig; fructifica a l'agost del segon any

Viu a la terra baixa, el llocs bastant àrids. La destucció de l'alzinar provoca l'expandiment immediat del coscoll.

Fruit, la gla, de peduncle curt i de cúpula eriçada d'esquames rígides i punt-xants. Florida: abril i maig; fructifica a l'agost del segon any. Viu a la terra baixa, el llocs bastant àrids. La destucció de l'alzinar provoca l'expandiment immediat del coscoll.

Es troba al País Valencià i al Principat però esdevé rar a ses Illes.

CARTES DE PROP

Cabotatge

Jorge Amado és un dels novel·listes brasilers més importants. Només l'arbitrarietat política del Nobel li ha negat el guardó (té per costum l'il·lustre jurat de torn, també, bandejar la llengua portuguesa, amb una de les més impressionants literatures universals). Amb les seues memòries, hem passat el lleure, poc, de la canícula. Amado fa un acte continuat d'honradesa i, comunista militant i reconegut autor, denuncia les barbaritats de l'estalinisme, els seus dubtes sobre el sectarisme soviètic quan el mur encara era íntegrament pal·lantat a la ferida més sagnant de la vella Europa.

L'autor de Navegación de cabotaje, ens delata la trampa feixista i criminal de la Revolució Cultural de Mao, on els intel·lectuals i artistes lleugerament independents o crítics eren condemnats a atrocitats esfereïdores. Amado entona un bellíssim mea culpa de talent i gràcia brasilera, però sense renunciar a l'esperança d'algunes conviccions íntimes ni a l'esperit crític que l'ha servat de la foguera monumental.

En els seus papers memorialístics, Amado també deixa aleshores magnífics apunts psicològics o les claus radicals dels seus personatges. També ens regala amb pàgines farcides d'un erotisme i sentit encertat de la cultura popular de la seua terra ben admirables, els tòpics queden estripats.

Una llaminaduria contra la xafogor opressiva dels sectarismes, que no han mort, ni de bon tros.

JOSEP IGUAL

el futur del present

NUCLEAR NO GRÀCIES

Ara fa cinquanta anys que en Hiroshima i Nagasaki es va comprovar el poder destructor de l'energia nuclear i va començar una loca carrera de rearmament que dividia el món en dos blocs militars.

Ara que ens havien fet creure que la ciguda del mur de Berlín i la desmembració del bloc soviètic (seguida de lluites internes i la destrucció de part de l'arsenal militar) suposava l'acabament d'una era marcada pel terror.

Ara precisament, l'amic Chirac ens desperta del somni de la fi de l'era nuclear i torna a obrir el diàleg dels míssils.

Si és cert allò de que la història de la humanitat és la història de les seues guerres, caldrà preguntar-nos quants morts més faran falta per escriure la següent pàgina, abans de que els dirigents d'aquest món els entre una mica el seny i comprenquen que per aquest camí la humanitat no evoluciona gens, més bé tot al contrari.

MARXIVOLS

llibres

Un teatre
político-popular

DARIO FO. **¡Ací no paga ni Déu!** Edicions Bromera. Alzira. 1993. Col.l. Bromera /Teatre. Traducció, introducció i notes: Empar Claramunt i Josep Ballester.

Dario Fo va nàixer a Leggiano (Llombardia), l'any 1926, és autor, però també actor i director del seu propi teatre. Ell és una de les figures més representatives del teatre italià i també europeu de la segona meitat de segle.

“¡Ací no paga ni Déu!”, és una de les obres més conegudes i de més èxit de Dario Fo

“Non si paga non si paga” traduïda al català com ¡Ací no paga ni Déu!, pertany a la segona època del teatre de Dario Fo, el que escriu a partir del 1968, que a causa de la situació política que es viu en aquell moment, cercarà noves fórmules d'espai i gestió, i portarà endavant un teatre político-popular.

“¡Ací no paga ni Déu!”, és una de les obres més conegudes i de més èxit de Dario Fo, que va ser representada fa uns anys al País Valencià per “La Cassola” d'Alcoi.

La present edició ha anat a càrrec d'Empar Claramunt i de Josep Ballester, els quals han tingut l'encert en la seua traducció, de contextualitzar la situació a la realitat valenciana, tant pel que fa a algunes situacions o personatges.

JOSEP M. SAN ABDON

futbol

El primer Triangular de Futbol Sala viatja cap a Castelló

ÀLEX GOZALBO BELTRAN

El trofeu de guanyador va viatjar cap a la capital de la nostra província, després de tres emocionants partits d'una sola part que enfrontaren al Pinturas Lepanto, Vijusa València i al Playas de Castelló. Una vegada més es va demostrar que el públic acudeix en massa quan enfront se li col·loca un bon ham, concient de la qualitat dels participants, va fer que les grades del Pavelló Poliesportiu presentaren un ambient extraordinari, al igual que succeeix amb les grans convocatòries del bàsquet, del handbol o de la gimnàstica. La reina de les festes, Lucía Pau Foix, i les diferents dames, van ser les encarregades de fer la sacada d'honor conjunta, encara que durant el partit s'anyorara la seva presència.

Una vegada més es va demostrar que el públic acudeix en massa quan enfront se li col·loca un bon ham

El primer partit va enfrontar al Vijusa València contra el Playas de Castelló, senyalant el marcador final un 3-0 favorable a l'equip de la Plana. L'electrònic va marcar la diferència real entre el joc actual dels dos equips, ja que el Castelló va portar en tot moment la iniciativa del joc, basant-se en la seva tripleta d'extrangers. Ve ser un d'aquests, Cecilio, el que es va emportar l'ovació més gran de la nit, al marcar un gol d'autèntica antologia.

Seguidament es van veure les cares del campió de lliga, Pinturas Lepanto, i el perdedor de l'anterior partit, es a dir, el Vijusa València. Encara que l'equip aragonés va realitzar un gran joc, gràcies a l'extraordinària movilitat de pilota, l'equip valencià va poder remontar el partit, millorant el seu joc respecte al partit inicial, quedant el marcador final en un empat (1-1).

El tercer i definitiu partit també va finalitzar amb empat a 1, proclamant-se campió el Playas de Castelló, gràcies a la seva victòria inicial enfront el Vijusa València. En aquest partit final que va cloure el Triangular es van poder diferenciar clarament els dos estils de joc dels diferents equips. L'entrega de trofeus va ser l'encarregada de finalitzar un acte que esperem es pugui repetir cada any.

La Colla-Xertamobles guanya les 24 hores de Futbol Sala

ÀLEX GOZALBO BELTRAN

Durant els dies 25 i 26 del passat més d'agost es van disputar les 24 hores de Futbol Sala, organitzades per l'Associació Local de Futbol Sala. Els partits es van anar celebrant, mentre l'assistència de públic variava depenent de l'hora del dia, així era fàcil observar les cares dormides dels jugadors que actuaven a hores més intempestives. Finalment, després de tota una marató de partits, el campió va ser la Colla-Xertamobles, equip que es va mostrar molt regular durant tot el torneig. Un cop finalitzat el mateix, alguns van anar directes al llit, ja que molts d'ells no van descansar durant les 24 hores del torneig, convinant la marxa amb l'esport.

colombòfila

Milord guanya el concurs de colomins de festes

poc més de 3 hores i quart.

El concurs no va transcórrer amb la normalitat esperada, degut a una forta tronada a la zona de Castelló que va fer que molts colomins es pergueren. A les 12 i quart, hora prevista per al tancament del concurs, tansols havien arribat 8 aus.

José A. Llopis, més conegut com Milord, va ser el guanyador del concurs de colomins celebrat el passat dia 22. El colomí guanyador, de tansols sis mesos d'edat, va ser el 95/269657, capaç de traure una velocitat mitja de 967 metres per minut. Els colomins van ser soltats des de Utiel a les set mitja del matí, arribant el primer a Benicarló a les deu i quaranta tres minuts, es a dir, 187 km en

Classificacions

- 1er Milord (Benicarló)
- 2n Febrer (Vinaròs)
- 3er Bayarri (Benicarló)
- 4t Castillo (Benicarló)
- 5é Tena (Vinaròs)
- 6é Quiterio (Benicarló)

La Gala va homenatgear a les entitats locals

ÀLEX GOZALBO BELTRAN

El passat dijous 24, festivitat de San Bertomeu, es va celebrar la gala-ball homenatge a les entitats. Després d'una passejada des de l'Ajuntament fins les pistes annexes al Pavelló Poliesportiu, les diferents dames de les entitats, acompanyades pels seus respectius presidents o presidentes, van ser presentades en un acte que, tot i ser modificat, va ser un poc ensupit i, sobretot, pessat per a la gent que va participar.

Les persones a les quals se'ls va retre homenatge van ser les següents:

Homenatges

Millor esportista 1994: Susana Lluch Compte

Millor persona vinculada amb l'esport: Juan José Aparicio Usón

Persona que més ha destacat en la cultura durant 1994: Julio Sansano Roca

Millor entitat vinculada amb la cultura: Coral Polifònica Benicarlanda

atletisme

La X Milla Urbana reuneix a molts dels millors atletes

ÀLEX GOZALBO BELTRAN

La Milla és una de les proves reines de qualsevol campionat i en els darrers anys ha adquirit encara més popularitat. Les actuacions de Morcelli o Cacho són seguides amb molta atenció per tots els aficionats a l'esport en general. A Benicarló, des de fa 10 anys, es celebra al voltant de l'Avinguda Joan Carles I, baix la atenta organització del Club d'Atletisme Baix Maestrat. L'edició d'aquest any, tot i coincidir amb un parell d'actes, va contar amb la presència de molt públic i, el que és més important, amb la participació dels millors atletes de la zona i de la resta d'Espanya.

La cursa masculina absoluta va ser molt disputada, ja que els primers corredors van entrar tots junts en un gran final. El guanyador va ser Salvador Aguado (València Club d'Atletisme) amb un temps de 4'18"5, seguit de prop per Rachad Hichan i Elkhouva Alimustafa (els dos del Club Dominique), participants vinguts des de França. Salvador Aguado es conegut principalment per ser el campió d'Espanya en pista coberta de 800 metres.

Jaquelin Martín (Club Isabel II) va ser la primera en creuar la línia de meta en la categoria absoluta femenina, aquesta corredora ha estat dos cops amb la selecció nacional al Mundial Junior de Cross i un cop amb l'absoluta i, per si açò no és prou, és campiona d'Espanya de 3000 metres. Després de Jaquelin, que va fer un meritori temps de 5'09"5, van entrar Inmaculada Francisco (Castelló) i Ana Maria Pardo (Vic).

A continuació els detallem tots els noms dels guanyadors:

Categoria	Masculina	Femenina
Benjamín	Pepe Arán (Baix Maestrat)	Marta Samaniego (Reus)
Alevín	Dario Beltran (Vinaròs)	Raquel Navas (Vinaròs)
Infantil	Isidre Gas (Reus)	Samantha Santana (Vinaròs)
Cadete	David Gracia (Ger. Zurita)	Maria Bordera (Reus)
Absoluta	Salvador Aguado (València)	Jaquelin Martín (Isabel II)

pesca

Entrega de premios de "El Mero"

NOEMI OMS

Este año, continuando con la tradición, durante la semana de fiestas, la Sociedad Deportiva de Pesca "El Mero" llevó a cabo una serie de concursos en los que participaron tanto niños como adultos, hombres y mujeres. Una vez dilucidados los campeones de cada categoría, se procedió el domingo día 27, último día de fiestas, a la entrega de premios, la cual se celebró en el restaurante "El Cortijo" en medio de una gran multitud. Los ganadores fueron los siguientes:

SELECTO

Masculina

1. José Antonio Alonso
2. David Queralt
3. Javier Abad

Femenina

1. Teresa Ayza
2. Quinia Guillén
3. Paula Roca

VARIOS

Masculina

1. Manuel Giménez
2. Antonio Fibla
3. Ramia Albert

Femenina

1. Carmen Villamayor
2. Tere Roca
3. Carmen Valladolid

tennis

Marc Mas guanya l'Open de Tennis Ciutat de Benicarló

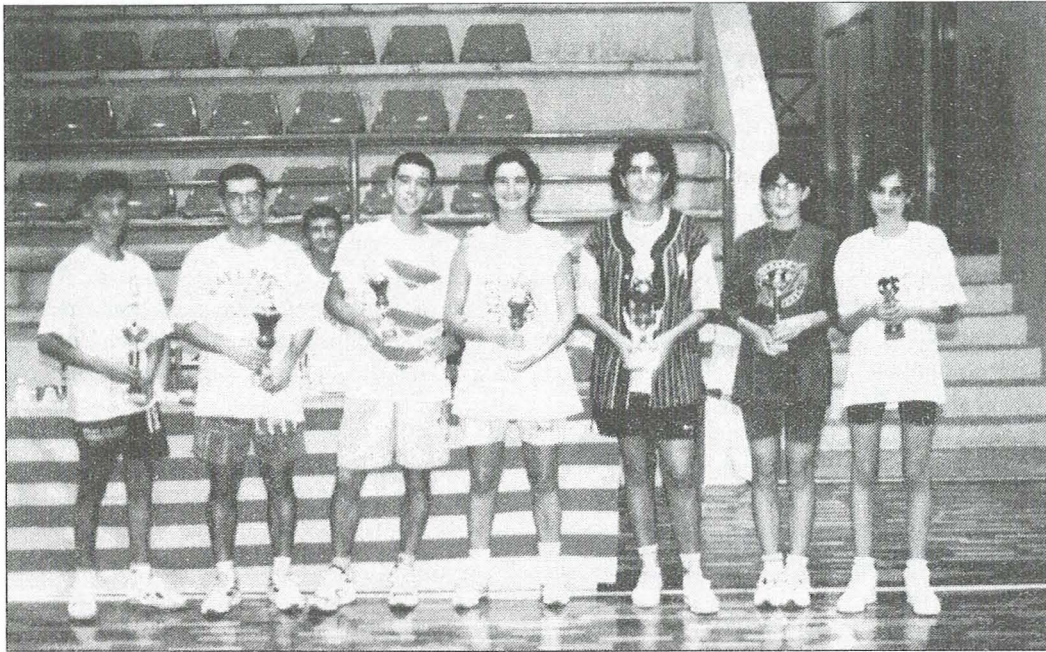
ÀLEX GOZALBO BELTRAN

Després d'alguns anys quedant-se a les portes de conseguir-ho, Marc Mas va confirmar els pronòstics i es va fer amb l'edició XXII de l'Open de Tennis Ciutat de Benicarló, emportant-se les 100.000 pessetes de premi per al guanyador. Marc era el cap de sèrie número 1 del torneig i actualment es troba situat en el lloc 62è del ranking estatal.

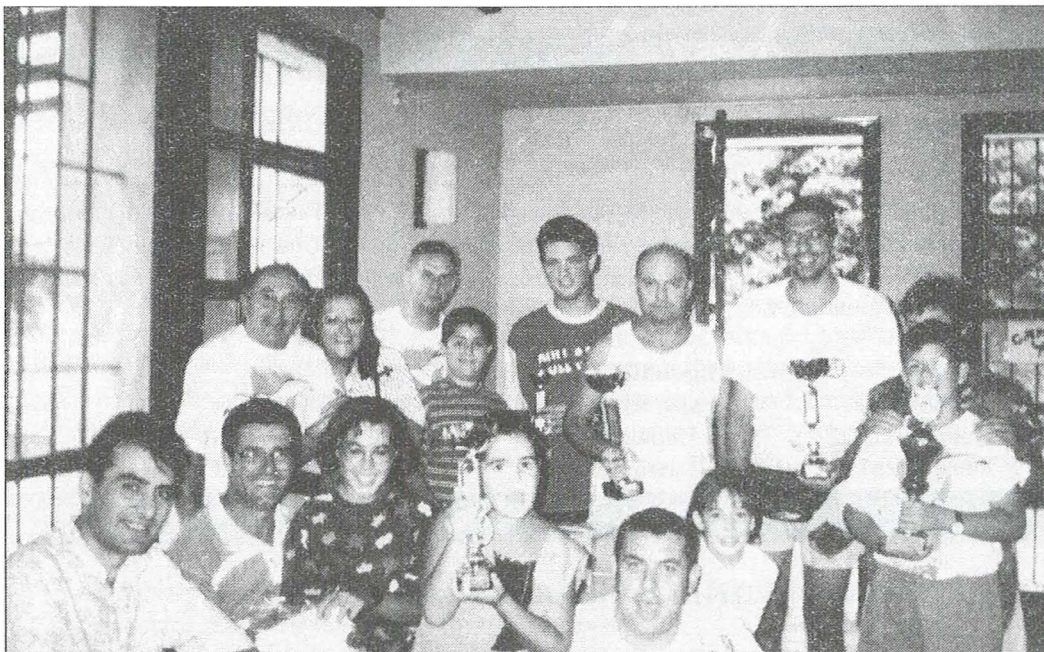
A la final es va veure les cares amb Noel Tolosana, cap de sèrie número 2 del torneig. El partit, que va congregar un gran nombre d'expectadors, es va iniciar de forma clara per a Marc, al trencar-li dos cops el servei a Noel, situant-se en un dominador 4-0. Tot i que Noel Tolosana es va refer, el primer set ja tenia guanyador (6-3). Un cop encarrilada la final, el segon set es va iniciar de la mateixa forma que el primer, es a dir, amb un 4-0 per a Marc. D'aquesta forma el partit finalitzava amb un 6-2 que feia clara justícia al tennis exhibit pels dos jugadors en la final.

La final femenina va enfrontar a Alèxia Borràs contra Núria Ventura, cap de sèrie número 1 del torneig. El partit va ser un tant extrany, ja que els canvis en el marcador van ser constants. El primer set se'l va apuntar Alèxia, per un clar 6-0, mostrant Núria un tennis molt espès i poc precís. En canvi en el segon set va ser necessari arribar fins al "Tie Break", imposant-se finalment Núria. El tercer i definitiu set va ser un còmode passeig per a la cap de sèrie número 1, com a conseqüència del cansament acumulat d'Alèxia (0-6).

La competició de dobles mixtes va finalitzar amb la victòria d'Antuan i Guimerains contra Camahort i Febrer per un 6-3, 6-1. Mentre que, per la seva part, la final de dobles masculina va enfrontar a la parella Pascual-Pascual contra la formada per Vallés i Arín, imposant-se els primers en tres sets: 6-2, 4-6 i 6-3.

Els guanyadors del Torneig de Bàdminton de Sant Bertomeu, organitzat per Alambor. Satisfets i cansats.

Els colomaires celebren amb els trofeus els bons premis aconseguits en el tradicional concurs de les festes majors.

La Veu recomana que no consumiu productes francesos com a mesura de pressió contra els assajos nuclears a Mururoa

Amunt i avall

El senderisme

CENTRE EXCURSIONISTA XIRUCA

Podem considerar el senderisme com un esport dirigit a aquells excursionistes que desitgen conèixer paisatges, llocs i regions, apropant-se a la natura i l'entorn formant part d'ell. És un esport que poden practicar persones de totes les edats, ja que amb regularitat es passa per refugis o poblacions en què ens és possible descansar, evitant també portar un pes excessiu a la motxilla.

Les senderes de Gran Recorregut (G.R.), que tenen més de 50 Km de longitud

Trobarem dos tipus de senderes: les de Gran Recorregut (G.R.), que tenen més de 50 Km. de longitud i se senyalitzen amb dues franges de pintura horitzontals (la superior blanca i la inferior roja); i els de Petit Recorregut (P.R.), amb un recorregut inferior a 50 km. i la senyalització formada per dues franges de pintura horitzontals (la superior blanca i la inferior groga). Totes les senyals de les G.R. i P.R. estaran normalment pintades sobre arbres o pedres a una alçada que facilite la seva visibilitat.

L'equip i material variaran en funció del nombre de dies que dure la marxa, l'època de l'any i molts factors més. Així, l'imprescindible seria: unes botes còmodes i lleugeres, una roba en funció de la comoditat i l'aïllament de la climatologia, una motxilla, cartografia pròpia de la zona, i sobretot la voluntat i l'esforç propis.

MOTS ENCREUATS per Francesc Anyó

AGENDA CULTURAL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2					■						
3											
4					■		■				
5		■					■				
6						■					
7	■								■		■
8						■		■			
9							■				
10								■			
11				■	■						

HORIZONTALS:

1. Tub amb vidres de colors i espillets a l'interior que, en girarlo, fa infinitat de figures simètriques. 2. Sec, estèril, sense vegetació. Aniran de dalt a baix segurament sense ganes. 3. Del sud. 4. Aturo. O. N'hi ha una escolar, n'hi ha una de pedra, hi ha qui no la diu, hi ha qui quan la diu no diu la veritat... 5. U. Les que tenen el domini d'alguna cosa. La germana gran, per exemple. 6. Per a practicar aquest exercici va bé un bon suquet de peix, per exemple. Fer un bes, o més! 7. Erustraràs. L. 8. El quart mes de l'any. R. Fart. 9. Segellar amb lacre, a l'inrevés. Rígida. 10. Anàrem a Barcelona. Té capa però no té espasa, pobret. 11. Ara et demanaré un favor: Busca un espill i apropa molt la boca i, sense tocar-lo, bufà suaument, ¿ha aparegut una cosa damunt l'espill? ¿Sí? Molt bé, ara convindria que escrigueres el nom d'això a l'encreuat. Botar.

VERTICALS:

1. Enguany s'ha fet el segon d'això "Pichi" Alonso. Relatiu o pertanyent a Aràbia. 2. Porció d'una superfície. Oposada a rural. 3. Moltes pel·lícules de l'oest (nord-americà) tenen com a motiu la seua construcció, capgirada. 4. Relatiu o pertanyent a un idioma. 5. Ara poseu cinc-cents romans a cadascun dels dos quadrets que vénen i en total en tindrem mil. Posaré sal a es menjar, a l'inrevés. 6. Està sense fer res. R. Famosa flor. 7. Estat d'una cosa que ha arribat a la maduresa. Establiment de begudes i menjars. La meua. 8. Algunes carreteres en tenen als costats. E. L. 9. Boges. Manera ràpida de caminar el cavall. 10. Fa palatal un so que no ho és. 11. Demanar amb insistència a algú que faça alguna cosa. Por.

LES SOLUCIONS DE L'ANTERIOR:

HORIZONTALS: 1. Americanes. 2. Miraculoses. 3. Ocàs. Lasciu. 4. Ra. Arab. Oti. 5. E. Arades. Os. 6. Tan. Benes. S. 7. Amorós. Noto. 8. Omus. Bales. 9. Ramal. Deu. 10. Talo. Aporto. 11. Alars. Graó.
VERTICALS: 1. Amoreta. Ta. 2. Mica. Amoral. 3. Era. Anòmala. 4. Rasar. Rumor. 5. IC. Rabosa. S. 6. Culades. La. 7. Alaben. B. Pg. 8. Nos. Senador. 9. Escó. Solera. 10. Seitó. Teutó. 11.- Suïssos. O.

PREMIS

✓ VIII Premis Alambor

L'Associació Cultural Alambor organitza aquesta proposta que consta de tres premis:

• VIII Premi de contes, per a originals inèdits en llengua catalana amb una extensió entre 4 i 8 full. Jurat: Maria Gallego, Joan Gregori, Manuel Joan i Arinyó i Vicent Sanz.

• III Premi d'assaig breu, amb l'objecte de fomentar la recerca i estudi de temàtica literària. El premi es concedirà al millor treball de tema literari sobre qualsevol gènere i època. Els originals hauran de ser inèdits i d'una extensió entre 10 i 20 fulls. Jurat: Pilar Alfonso, Manel Garcia Grau, Lluís Messeguer i Josep Manuel San Abdon.

• IV Premi d'investigació idiomàtica, amb la finalitat de promoure els estudis sobre la llengua catalana, referits a l'àmbit territorial de les comarques del Maestrat i dels Ports. Aquest premi s'atorgarà a un treball inèdit d'investigació sobre la llengua catalana (lexicografia, onomàstica, sociolingüística, etnografia, literatura, folklore, etc.), amb una extensió d'entre 15 i 30 fulls. Jurat: Ramon París, Marcel·lí Pinyana, Miquel Àngel Pradilla i Joaquim Salvador.

Cadascun dels treballs està dotat amb 50.000 ptes. i es publicaran a la revista Passadís. Quadern de lletres. Els treballs es presentaran mecanografiats a doble espai en DIN-A4 i en llengua catalana.

El termini d'admissió finalitza el 15 de setembre de 1995. Els treballs presentats hauran de ser tramesos a L'Associació Cultural "Alambor" -Casal Municipal- c/ Sant Francesc, 95. 12580-Benicarló.

Premi de narrativa eròtica
La Vall d'Albaida

Bases:

Podran optar a aquest premi obres de tema eròtic, originals i inèdites, escrites en la nostra llengua, amb una extensió mínima de 50 fulls DIN A4 mecanografiats a dos espais, per una sola cara i per quintuplicat i caldrà fer constar a la coberta, a més del títol corresponent, el nom de l'autor i la seua adreça i telèfon. L'import

del premi és de 500.000 pessetes. El jurat serà compost per Josep Ballester, Rosa Solbes, Josep M^o Morrerres, Rafael A. Llin i el President de la Mancomunitat de Municipis de la Vall d'Albaida. El llibre guardonat serà publicat per Edicions Bromera. El termini de presentació d'originals es tancarà el dia 14 d'octubre de 1995. Les obres s'hauran de remetre a la Mancomunitat de Municipis de La Vall d'Albaida. C/ St. Francesc, 8, 3er., 6^a. -46870-Ontinyent.

✓ Ateneo Cultural y Mercantil
de Onda - XXXI Certamen
Literario Nacional

Bases:

Premio "Ateneo Cultural y Mercantil". Diploma y cien mil pesetas, al mejor trabajo en verso, mínimo 200 versos, o prosa, mínimo 25 folios. Accésit de cuarenta mil pesetas. Tema libre. Premio del "Magnífico Ayuntamiento de Onda". Diploma y cien mil pesetas al mejor trabajo en prosa, mínimo 25 folios. Tema local libre o de investigación.

Los trabajos podrán presentarse en castellano o valenciano, por triplicado y deberán ser inéditos. Mecanografiados a doble espacio y por una sola cara. Se admitirán trabajos hasta el día 22 de septiembre de 1995 en la Secretaría del Ateneo Cultural y Mercantil de Onda. C/ Ecce-Homo, 2 - 12200- Onda. Los trabajos indicarán en el sobre el premio al que se opta y un lema, que se repetirá en el exterior de la plica, en el interior de la cual figurará el nombre, domicilio, teléfono, fotocopia del DNI y la firma del autor. El acto de entrega de los premios se hará el jueves día 26 de octubre a las nueve de la noche, en el local social.

EXPOSICIONS

✓ Exposició de pictoescultures de Francisco Rodrigo i Miquel Pitarch. Sala d'exposicions La Barraca. Pda. L'Encanyissada. Amposta. Del 25 d'agost al 17 de setembre.

(Feu arribar les vostres convocatòries a l'AGENDA CULTURAL)

NI CREIX NI MEIX

De les essències

Un bon amic, materialista de llarga trajectòria en la política local, m'alliçonava l'altre matí: — Desenganya't, tu ja ets un foraster, no hi ha res com conèixer el carisma diferenciat d'un poble per a guanyar les eleccions, s'ha de saber què has de dir davant de cada auditori. Escoltar aquesta vella convicció retòrica em va fer pensar que actualment la inventio, el treball personal de l'orador previ al discurs, ha passat a ser ocupació del seu gabinet d'assessors, sempre a l'avantguarda de la comitiva electoral. Els imagino com un grup frenètic d'aguts antropòlegs, sociòlegs cum laude en la Sorbona i fins i tot algun explorador nadiu que, precedint el candidat, s'afanyen a consignar en la seua carpeta els trets d'identitat més destacats de cada poble perquè el dirigent pugua vestir el seu discurs d'un amable color local, que sempre dóna confiança als votants.

Em vaig preguntar sobre la marca genètica que ens fa als benicarlandos tan clarament distints dels pobladors de ciutats limítrofes

De la perplexitat vaig passar a l'interrogant i, fugint de la superstició com els pitagòrics de les faves, em vaig preguntar sobre la marca genètica que ens fa als benicarlandos tan clarament distints dels pobladors de ciutats limítrofes. I, posats a observar, era fàcil d'escoltar opinions indoctes i volanderes que, nascudes del ressentiment, furgaven en els aspectes menys encomiables del nostre caràcter: —Als benicarlandos, el que us agrada de veritat és pixar ben alt i escatxillar bona cosa de gent! Això, com és lògic, no em podia satisfer i vaig mirar d'avaluar aquestes veus vulgars amb la il·lustració més preclara.

Per exemple, Antonio José Cabanilles, el 1795, ja admirava la capacitat de sacrifici dels benicarlandos per a fer produir una terra tan poc agraïda a força de laboriositat i abnegació: “trabajan a todas horas, tomándose muy pocas para descansar o cobrar aliento; nada omiten a fin de multiplicar las producciones, y darles pronta salida. Después de las fatigas del campo caminan seis y más horas a llevar la hortaliza y frutas a San Mateo, Morella y otros pueblos vecinos, de donde vuelven a preparar nuevos viajes”. I quant a l'aspecte moral descobreix en els vells caduferos una versió popular de l'estoïcisme que, segons veus autoritzades, és prerrogativa de la sang hispànica quan observa que contentos con la simplicidad en casas y vestidos no dan lugar a la profusión ni al lujo. Més encara, els nostres avantpassats, fidels a ells mateixos, no devien haver canviat massa a començaments d'aquest segle perquè Carlos Sarthou Carreres, en la monumental Geografía general del Reino de Valencia (1913), al ressenyar el caràcter dels naturals de Benicarló insistia: Son, los beni-

carlandos, honrados, laboriosos y enemigos de pependencias. Sembla que ni el tamany de la nostra parroquial no va ser suficient perquè Carreres destaqués la religiositat provada dels veïns, cosa que sí esmenta en el cas de Càlig (muy religiosos y perduran en ellos las costumbres tradicionales) i Peníscola.

De tot plegat crec poder deduir allò que els observadors del passat han vist com a notes particulars de la nostra idiosincràsia: una preocupació comprensible pels tombs de la Fortuna que ens ha fet especialment previsors i una certa rusticitat de caràcter que contrasta amb la floreta que Sarthou dedica als vinarossencs: “Muy serio y formal, trabajador, inteligente, de ideas modernas y amante del progreso; muy amable con el prójimo.”

Els benicarlandos hem sabut superar tòpics i deficiències seculars que ens feien acotar el cap davant dels forasters

Atès que l'opinió sola dels il·lustrats em semblava del tot parcial he volgut també sondejar la veu popular i veure què en diuen els pobles valencians els uns dels altres (Sanchis Guarner, 1963). El resultat però, no ha sigut menys càustic. Mireu com se'n reien a Castelló de la nostra particularíssima fonètica: A Benicarló/ tots tenen cara de bacó:/ lo burro, lo matxo/ i lo senyor rector. Una altra píndola tan coenta com aquesta i tot un exemple d'acuiat i capacitat expressiva la recollia al segle XVIII l'honorable fra Lluís Galiana: Benicarló,/ gran olla i xic sermó. Altres cobles tenen una clara vocació costumista i plena actualitat: A Benicarló fan festes/ i abaixen tots los fadrins,/ acaminen com a bèsties,/ relinxen com a rossins. O no?

Què us diré després de l'exploració? Veritat és que no em puc mostrar desanimat ans al contrari. El temps no ha passat debades i els benicarlandos hem sabut superar tòpics i deficiències seculars que ens feien acotar el cap davant dels forasters. Els nostres agricultors han fecundat el prosaic afany de productivitat amb la vena artística tan valenciana per aconseguir l'epítet homèric *de jardineros de l'horta*. Tampoc la simplicitat que tant lloava Cabanilles no ha quedat il·lesa al pas del Romanticisme i l'arribada de la modernitat ens ha dut luxes tan sofisticats com la ullera de sol, marca senegalesa, amb patilles de fluorescent i anagrama promocional: *Benicarló, más sol*.

JOAN GREGORI ALBIOL